

Sygn. akt V P 199/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Kołodziej Michałowicz

Ławnicy: Anna Melania Kamińska-Gabryś, Grażyna Kotlarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Stankiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2016r. w Słupsku sprawy

z powództwa: **M. Ś.**

przeciwko: **(...) Spółce Akcyjnej we W.**

o wynagrodzenie za pracę, odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę

1. Zasądza od (...) Spółki Akcyjnej we W. na rzecz M. Ś. następujące kwoty:

a/ 8.223,06 zł (osiem tysięcy dwieście dwadzieścia trzy złote, 06/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19.07.2015r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania,

b/ 30,45 zł (trzydzieści złotych, 45/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.08.2015r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia,

c/ 1.712,52 zł (jeden tysiąc siedemset dwanaście złotych, 52/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10.06.2015r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia,

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie ,

3. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.741,02 zł,

4. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej we W. na rzecz M. Ś. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów procesu.

V P 199/15

UZASADNIENIE

Powódka **M. Ś.** w dniu 12.08.2015 r. wniosła o zasądzenie od byłego pracodawcy Spółki (...) kwoty 9.966,03 zł wraz z odsetkami, a w tym:

1. 8.223,06 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 55 § 1¹ kp w wysokości wynagrodzenia za 3 miesiące,

2. 30,45 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od zaległego wynagrodzenia za pracę,

3. 1.712,52 zł tytułem wynagrodzenia za maj 2015 r.

Wyjaśniła, że w dniu 27.05.2015 r. złożyła pozwanej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, ponieważ pozwana nie wypłacała terminowo wynagrodzenia za pracę.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna **we W.** wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Zarzuciła, że roszczenie jest przedawnione, bo bieg terminu rozpoczął się 27.05.2015 r., wynosił 14 dni i zakończył się przed wniesieniem pozwu, który został wniesiony 12.08.2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Od dnia 12.11.2010 r. powódka pracowała w Spółce (...) na podstawie umowy na czas określony.

Dnia 31.12.2014 r. M. Ś. i (...) Spółka Akcyjna we W. zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony, zgodnie z którą od dnia 01.01.2015 r. M. Ś. miała wykonywać obowiązki księgowej za wynagrodzeniem zasadniczym 2.468 zł brutto miesięcznie. Powódce przysługiwało również wynagrodzenie dodatkowe zgodnie z zakładowym układem zbiorowym oraz dodatek za prowadzenie kasy 123,02 zł brutto.

Dowód: umowy k. 11 – 12, dokument k. 13.

Wynagrodzenie za kwiecień pozwany zapłacił powódce w dwóch częściach: w dniu 26.05.2015 r. 1.000 zł i w dniu 12.06.2015 r. 998,03 zł.

Dowód: przelewy k. 14, 15.

W dniu 27.05.2015 r. M. Ś. złożyła pracodawcy oświadczenie na piśmie, że rozwiązuje umowę o pracę bez wypowiedzenia z powodu nie otrzymania wynagrodzenia w terminie tj. 10.05.2015 r.

Dowód: oświadczenie k. 16.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 55 § 1¹ kp pracownik może rozwiązać umowę o pracę w trybie bez wypowiedzenia, gdy pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Podstawowe obowiązki pracodawcy wymienione są w art. 94 kp i należy do nich między innymi terminowe i prawidłowe wypłacanie wynagrodzenia.

Termin wypłaty wynagrodzenia określa art. 85 kp i nie może on przypadać później niż 10 dzień następnego miesiąca kalendarzowego (§ 2).

Odnosząc powyższe regulacje do stanu faktycznego Sąd stwierdził, że pozwana powinna zapłacić wynagrodzenie za kwiecień w całości najpóźniej w dniu 10.05.2015 r. Ponieważ tego nie uczyniła, naruszyła swój podstawowy obowiązek.

Nie było kwestionowane przez pozwaną Spółkę, że już w przeszłości zdarzały się sytuacje, że zwlekała z zapłatą wynagrodzenia. Nie było również kwestionowane, że wynagrodzenie za pracę dostarcza powódce środków bieżącego utrzymania. Dlatego Sąd przyjął, że naruszenie obowiązków przez pracodawcę miało charakter ciężki.

Pracodawca mógł zgłosić sądowi pracy zarzut nieuzasadnionego rozwiązania przez powódkę umowy o pracę i roszczenie o odszkodowanie (art. 61¹ kp). Stosowne powództwo pozwana mogła wnieść w terminie 14 dni od doręczenia oświadczenia powódki tj. do 10 czerwca 2015 r. (art. 264 § 2 kp). Tego rodzaju czynności nie zostały podjęte przez pozwaną.

Tym samym czynność powódki z 27.05.2015 r. jest prawnie skuteczna.

Zgodnie z art. 55 § 1¹ kp pracownikowi, który rozwiązał umowę o pracę w trybie bez wypowiedzenia, ponieważ pracodawca dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika, przysługuje odszkodowanie.

Ustawodawca nie przewidział żadnego specjalnego terminu ograniczającego możliwość dochodzenia owego odszkodowania. W szczególności termin taki nie wynika z art. 264 kp

Artykuł 264 kp określa terminy na kwestionowanie jednostronnych czynności rozwiązujących (wypowiedzenia i oświadczenia o rozwiązaniu natychmiastowym), a także żądania nawiązania stosunku pracy. Oczywistym jest, że terminy wynikające z art. 264 regulują przypadki, w których od czynności rozwiązującej odwołuje się pracownik. Należy jednak przyjąć, że art. 264 obejmuje także przypadki kwestionowania przez pracodawcę zasadności rozwiązania stosunku pracy przez pracownika bez wypowiedzenia.

Powódka domagając się odszkodowania, nie odwołuje się od swego własnego oświadczenia woli. Wywodzi roszczenie nie z wadliwości własnego zachowania, lecz z naganności działań pracodawcy. Dlatego terminy z art. 264 nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Roszczenie powódki o zapłatę odszkodowania z art. 55 § 1¹ kp przedawnia się zgodnie z ogólnym terminem przedawnienia przewidzianym w art. 291 § 1 kp wynoszącym 3 lata od dnia wymagalności roszczenia. Roszczenie to staje się wymagalne z chwilą skutecznego doręczenia wezwania o zapłatę odszkodowania (art. 455 kc w zw. z art. 300 kp).

Pierwsze wezwanie do zapłaty odszkodowania powódka wysłała w dniu 10.07.2015 r. (k. 17). Sąd przyjął, że zostało ono doręczone nie później niż w ciągu 3 dni tj. 13.06.2015 r., skoro było doręczane na terenie tej samej miejscowości.

Trzyletni termin liczony od 13.06.2015 r. nie upłynął do dnia złożenia pozwu, zatem zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwaną nie może być oceniony jako skuteczny.

Nawet gdyby przyjąć, że roszczenie o odszkodowanie staje się wymagalne z chwilą złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy, to trzyletni termin nie upłynął również, gdy liczyć go od dnia 27.05.2015 r.

Z powyższych rozważań wynika, że roszczenie co do zasady jest uzasadnione. Odnosząc się do wysokości, należy zauważyć, że z treści art. 55 § 1¹ kp wynika, że odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, jeżeli umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Nie było kwestionowane w sprawie, że na dzień 27.05.2015 r. strony były związane umową na czas nieokreślony. Nie było również sporne, że staż pracy powódki u pozwanej biegł od 12.11.2010 r. i wynosił do dnia 27.05.2015 r. więcej niż 3 lata. Tym samym nie budziło wątpliwości stron, że okres wypowiedzenia w niniejszej sprawie wynosi 3 miesiące (art. 36 § 1 pkt 3 kp).

Pozwana nie kwestionowała, że wynagrodzenie miesięczne powódki wynosi 2.741,02 zł, a potwierdza to treść umowy k. 11 i pismo k. 13.

Co do zasady Sąd uznał zatem za usprawiedliwione żądanie zapłaty 8.223,06 zł tytułem odszkodowania.

Powódka domagała się odsetek od odszkodowania od dnia 28.05.2015 r. tj. od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy. Sąd orzekający w niniejszej sprawie uznał, że uprawnienie do żądania odszkodowania przewidzianego przez ustawodawcę w art. 55 § 1¹ kp jest skonstruowane w taki sposób, że pracodawca nie jest zobowiązany do samodzielnego naliczenia owego odszkodowania. Uprawniony pracownik (jako wierzyciel) jeżeli chce otrzymać tego rodzaju świadczenie, powinien zgłosić stosowne żądanie zgodnie z art. 455 kc w zw. z art. 300 kp. Dlatego nie można

przyjąć, że roszczenie o odszkodowanie z art. 55 § 1¹ kp staje się wymagalne z chwilą złożenia pracodawcy przez pracownika oświadczenia o rozwiązaniu umowy.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd zasądził odsetki od odszkodowania od daty określonej w wezwaniu z 10.06.2015 r., przyjmując, że dotarło ono do adresata 13.06.2015 r. oddalając dalej idące żądani odsetkowe.

O odsetkach od wynagrodzenia za kwiecień 2015r. Sąd orzekł zgodnie z treścią art. 482 kc.

O wynagrodzeniu za maj 2015 r. Sąd orzekł zgodnie z zasadą z art. 80 kp. O odsetkach od wynagrodzenia za maj 2015 r. Sąd orzekł na podstawie art. 85 § 2 kp.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł zgodnie z zasadą z art. 477² § 1 kpc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Koszty zastępstwa procesowego określono na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 617 i 1078) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. z sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804).